

Свещеноикономъ СТ. КРИВОШИЕВЪ

Църквата „Св. Троица“

Презъ втората половина на 18-то столѣтие се забелязва едно чувствително увеличение на българския елементъ въ градъ Севлиево. Старата църква „Св. пр. Илия“ вече не е достатъчна да побира богомолцитѣ. По-събудени жители на града замислятъ да построятъ още една църква, която да задоволи религиознитѣ нужди на увеличеното българско население на града. Знае се, че челно мѣсто въ тая инициатива е ималъ севлиевскиятъ еснафъ, представители на който били въ търговски връзки съ Цариградъ и имали лични познанства съ нѣкои отъ турскитѣ власти. Кой, какъ и точно кога е получилъ разрешение за строежъ на нова църква, не се помни. Разрешение, обаче, е получено — да се построи църква на мѣстото на светогорския метохъ, който тогава е билъ на северния край на града. И днесъ има запазена частъ отъ каменния зидъ, който е обграждалъ метоха, по който зидъ сж запазени „бойници“ за пазене метоха отъ нападение. Има още живи хора, които помнятъ строежа и сж взели участие въ пренасянето на материали за строежа като доста израстли деца. Строежътъ се подема съ въодушевление и се извършва бързо. Правени сж задръжки отъ страна на турското население и власти въ гр. Севлиево, тъй като въ голѣмината на постройката и дебелината на каменнитѣ зидове тѣ сж виждали не църква, каквато е била старата, а „Калѣ“, което българитѣ строятъ за съвсемъ други цели. Българскитѣ първенци успѣвали да запазватъ благоволенieto на властта, населението, обаче, на нѣколко пѣти е събаряло частъ отъ зидоветѣ. Това е принаждало българитѣ да бързатъ съ построяването на цър-